

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž II 1092/06
27.06.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića i dr Gligorija Spasojevića, članova veća, sa savetnikom Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu osuđenog **AA**, zbog krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi osuđenog, izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Požarevcu Kv. 97/06 od 26.05.2006. godine, u sednici veća održanoj, dana 27.06.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE, kao neosnovana, žalba osuđenog AA, izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Požarevcu Kv. 97/06 od 26.05.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenim prvostepenim rešenjem, odbačena je kao nedozvoljena molba osuđenog AA, za primenu instituta zakonske rehabilitacije po presudi Okružnog suda u Požarevcu K. 34/79 od 20.06.1979. godine, kojom je zbog izvršenja krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 1. tadašnjeg Krivičnog zakona Republike Srbije, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri godine.

Protiv tog rešenja osuđeni je blagovremeno izjavio žalbu, zbog pogrešne primene krivičnog zakona, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijano rešenje ukine i spise predmeta vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da rešenje preinači i dozvoli zakonsku rehabilitaciju.

Republički javni tužilac, u podnesku Ktr. I broj 2026/06 od 23.06.2006. godine, izneo je mišljenje da je prvostepeno rešenje pravilno, te da žalbu osuđenog treba odbiti.

Vrhovni sud je u sednici veća razmotrio spise predmeta, sa pobijanim rešenjem i predlog Republičkog javnog tužioca iz navedenog podneska, pa je nakon ocene žalbenih navoda i predloga, našao:

Žalba je neosnovana.

Neosnovano se žalbom osuđenog AA, osporava zaključak prvostepenog suda da nisu ispunjeni uslovi u smislu člana 98. stav 1. Krivičnog zakonika (KZ), za primenu instituta zakonske rehabilitacije (brisanje osude po samom zakonu), po pravosnažnoj presudi Okružnog suda u Požarevcu K. 34/79 od 20.06.1979. godine), kojom je AA osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, zbog krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije.

Naime, osuđeni je podneo zahtev, u smislu člana 524. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), za donošenje rešenja o brisanju navedene osude, koje je, po njegovom mišljenju, nastupilo po samom zakonu (zakonska rehabilitacija), budući da je proteklo vreme od 10 godina od dana izdržane kazne, predviđeno članom 98. stav 2. tačka 5. KZ i da nadležni organ unutrašnjih poslova nije po službenoj dužnosti doneo rešenje o brisanju osude.

Međutim, kako zakonska rehabilitacija, kad je reč o osudi na kaznu zatvora preko jedne godine, nije bila moguća prema odredbama člana 93. Osnovnog krivičnog zakona i Krivičnog zakona SRJ i Krivičnog zakona SFRJ, važećih u vremenu od donošenja predmetne presude do stupanja na snagu sada važećeg KZ (01.01.2006. godine), a nije moguća ni prema odredbi člana 98. stav 1. KZ, u odnosu na lica koja su osuđivana pre osude za koju se traži rehabilitacija, što je i ovde slučaj, jer je podnosilac zahteva ranije osuđivan, presudom Okružnog suda u Požarevcu K. 31/67 od 27.04.1967. godine i presudom Opštinskog suda u Petrovcu na Mlavi K. 413/74 od 30.10.1974. godine, to je prvostepeni sud pravilno našao da nema zakonskih uslova za brisanje predmetne osude po samom zakonu (zakonska rehabilitacija).

S`tim u vezi, neosnovano je isticanje u žalbi da prvostepeni sud nije mogao uzeti u obzir pomenute ranije osude koje su brisane, što za posledicu ima da se osuđeno lice po zakonu smatra neosuđivanim, jer brisanje osude nema to pravno dejstvo u slučajevima postupanja suda i drugih državnih organa, u vezi sa krivičnim postupkom protiv ranije osuđenog lica, zbog novog krivičnog dela (član 102. stav 2. KZ i član 94. stav 1. ranije važećih OKZ, KZ, KZ SRJ i KZ SFRJ).

Iz iznetih razloga, i kako se žalbom osuđenog ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost pobijanog rešenja, ni zbog okolnosti na koje žalilac inače opravdano ukazuje, da je zahtev odbačen kao nedozvoljen, umesto da je odbijen kao neosnovan, budući da je pravna sudbina zahteva u oba slučaja ista, kao i da se u pobijanom rešenju iznose razlozi o sudskoj rehabilitaciji u smislu člana 99. KZ koji zaista jesu suvišni jer se ne odnose na predmetni slučaj (nije reč o osudi na zatvor preko tri do pet godina) i u konkretnom slučaju osuđeni može podneti molbu sudu za sudsku rehabilitaciju (član 526. ZKP, član 100. KZ), to je Vrhovni sud, na osnovu člana 401. stav 3. ZKP, odlučio kao u izreci ovog rešenja.

Predsednik veća-sudija,

Dragiša Đorđević, s.r.

Zapisničar,

Nataša Banjac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JČ